

«დროების» რედაქცია—სიმონონოვის ქუჩაზე, მწკრივის სახლში, 1-ლი კლასიკური გიმნაზიის უბან.

ფასი: წლით 9 მ., 11 თვით—8 მ., 50 კ.; 10 თვით—8 მ.; 9 თვით—7 მ., 50 კ.; 8 თვით—7 მან.; 7 თვით—6 მ.; 6 თვით—5 მ.; 5 თვით—4 მ., 50 კ.; 4 თვ.—4 მ.; 3 თვ.—3 მ.; 2 თვ.—2 მ.; 1 თ.—1 მ.

დროებს

გამოდის ყოველ დღე ორშაბათს გარდა.

ფასი განცხადებისა: სურსაქველნი გნებდეთ, განცხადება მიიღება ქართულსა რუსულსა და სხვა ენებზედ. თუ საქმიანობა მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს დასაბუთებულ გამოცხადებულ წერილებს. დაუბუთებულ წერილებს რედაქცია ვერ დაუბუნებს ავტორს.

წაკლე ნომერი «დროებისა» ღირს 5 კაპეიკი

გორის მაზრის მხარეებთან სკოლებთან და მასწავლებლებთან ურთიერთობის გაუმჯობესების მიზნით, რომელიც 18 მარტს გორის ქალაქის გამგეობის დადგენილი იქნება ჩვეულებრივი კრება განსახილველად წლიური ანგარიშისა და საზოგადოების შემდეგი მოქმედებისა. (6—6)

რკინის გზის ტოტების გაყვანაზე კავკასიის აქტა მხარეში.

თბილისი, 10 მარტი. ტრანზიტის გაუქმების შემდეგ, განსაკუთრებით ცხადი შეიქნა რკინიგზის ტოტების საჭიროება. უმთავრესმა რკინის გზის ხაზმა შეაერთა ორი უმთავრესი წერტილი აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ქვეყნების დაკავშირებისათვის—შავი და შურვანის (ძაბის) ხეობები. ამ რკინიგზის ხაზის გაუქმებით ძველი დიდ სარგებლობას მოკლებდა. იგი ფიქრობდა იმ ძველის საფარზე გზის განახლებასა, რომლის წყალობით საქართველოს მიეცა დიდი მსოფლიო მნიშვნელობა—სიმდიდრე და ხალხთა შორის პატივცემული ალაგა. ჩვენ გვეგონა, რომ ბაქო-ბათუმის რკინიგზა გაუადვილებდა აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ქვეყნებს ერთმანეთ შორის აღებ-მიცემობას, დაკრულია და მრეწველობის წარმატებას, ჩვენ გვეგონა, რომ ამ ჩვენს დიდებულს დედამიწის ყელზე დასტრიალდებოდა მთელის ქვეყნის დოვლათი. საუბედუ-

«დროების» ჟელოზნი, 10 მარტი.

ნუცა. (სურათი ჩვენი ცხოვრებიდან) (დასასრულად)

შემოდგომის თბილი მზიანი დღე იყო. შუადღისას ალექსანდრეს ბაღი ხალხით გაივსო, მუსიკა უკრავს; აგურით მოკრიალებულ ბაღის შუაგულ ალაგას ბავშვებს ქრიაშული გააქეთ; ყმაწვილებს სხვა-დასხვა გამღლები თავს დასტრიალებენ, უმეტესი ნაწილი ამ გამღლებთან ერთად ფრანტულის ქალები არიან, იმათი ერთმანეთთან უბოლოვო ტიკტიკი მხლოდ მაშინ შესწყდება ერთ წუთს, როდესაც ბავშვებს დაუყვირებენ:

— *N'allez pas si loin!* რა ტომთა ხალხს არ შეხედება აქ კაცი! რა ენაზე არ გაიგონებთ ლაპარაკს! და ყველა ეს ხმაურობა შემოდგომის თბილის მზის ჭერქვასთან და შადრენის ჩუბ-ჩუბთან ერთად

*) იხ. «დროები», № 53.

როდ, ამ ჩვენს იმედს ერთმა მცირე-ოცდენმა შემთხვევამ ხელი შეუშალა. ღრთა ვითარების გამო მეროვისა და ახლოს ხალხებს აეკრძალა ამ გზაზე საქონლს გადატან-გადმოტანა. აქედან, — უფრო სამწუხარო შედეგი ამ განკარგულებამ მოუტანა თვით ბაქო-ბათუმის რკინი-გზასა. მის გაკეთებაზე დაიხარჯა სამოც მილიონზე მეტი. მაშინვე წარმოების ძალ-ღონეც მოეხდო. მას დაეწყო საფარ-რო მოძრაობის კარები. ღვს ეს რკინი-გზა სდას გულ-ხელ-დაკრეფილიყო, მისი შემოსავალი მის მოსამსახურეებსაც არა ჰყოფნის.

მართად-ერთი საშუალება დარჩა, რომელიც, ბევრათ თუ ცოტათ მაინც არის, გამოიყენოს ბაქო-ბათუმის რკინი-გზას ამისთანა უნუგეშო მდგომარეობიდან. ეს არის რკინი-გზის ტოტების დაკეთება ჩვენს ქვეყანაში.

შველამ ვიცით, რომ ჩვენი ქვეყნის მეურნეობა დიდ უბედურებაშია ჩაყარნილი უგზო-უკელობის გამო. იქ, სადაც ყოველი მაზრა, ყოველი ხეობა რკალსავით შემოხლულულია უმაღლესი ქედებით და სერებითა, აბა, იქ თვით უძლიერესმა მშრომელმა და წარმატების მსურველმა ხალხმაც რა უნდა გააწყოს? რომ კიდეც ქედ-უღრეკელად სწევდეს წლით-წლობამდე შრომის უღელსა, რა უნდა ჰქნას, თუ მის ღირსხულს ვერსად გაიტანს, თუ რომ ერთი მაზრა მერად მაზრას ვერ მაწვდენს თავის ნაწარმოებსა? შინ

რადაც ზებუილ სიამოვნებას აგრძობენ კაცს. შეანახნენ მოდაზე მორთულ-მოკმაზული ქალები ცოტა უფრო გვიან გამოჩნდნენ. ისინი თავმოამწონენ აუზს უფლიან გარშემო, თვალებს ბეჭუტავენ და კვალობათან ვარჯიშობენ მახვილ-სიტყვაობით. მაი იმისი ბრაღი, ვინც ამ მორთულეებს მოუერთაფი ეჩვენებთ; იმას თავით ფხამდის დაათვალეგრებენ და სასაცილოდ აიგდებენ.

აი, ნუცაც ჯავრით აღელვებული და აღშფოთებული მთელი ღამის ნათვეფი, გაუთაფებია თუ არა გაკეთილები, საჩქაროდ მობრბის ზემოდ ბადისკენ. ამის ეშხით სავსე პირის სახე და კეკლუცი ტანი არას ჰკარგავს უშნოდ შეკერილ კაბაში. ის ისე მსწრაფლად მოეშურება აუზთან, სადა თავისი ნიკო უნდა დაუხედეს, რომ ყურს არ უგდებს ირგვლივ ხალხის ლაპარაკს:

— რა ძველი მიღის კაბა აცვია!
— აფსუს, თითონ კი რა ლამაზია.

ნუცა ვერ მიხვდარყო, თუ რას

არ იცის, რომ ჩვენს მდიდარს ბუნებას ფიალი ყოველთვის სავსე უჭირავს ყოველგვარი მოსავლითა; მაგრამ ეს ამდენი ნაწარმოები, ამდენი მოსავალი ხალხისა სხვა-და-სხვა ხეობებში წლით-წლობამდე მუდამ ან ლაგება, ან უქმად მიაქვს მოვაჭრე ყვაე-ყორანსა. მართა ერთი ძანეთის ნიადაგი შესძლებდა ღვინით მთელის რუსეთისა და მეროვის დაკმაყოფილებას, რომ ღვინის გატანის საშუალება ჰქონდეს. მას არა აქვს გზა და ამისთვის არც იმის ნაწარმოებსა აქვს არც ხეაფი და არც ფასი. ან კი რითი უნდა ჰქონდეს ხეაფი და ბარაქა? მშრომელს კაცს მხოლოდ მაშინ უკეთდება გული, როდესაც ჰხედავს, რომ მისი შრომა სრულად დაჯილდოვებულია. იმას მხოლოდ მაშინ ემატება ერთი-ორად ჯაფის სურვილი და ძალ-ღონეც ერთი-ორად ეძლევა, თუ კი დარწმუნებულია, რომ მის ნაწარმოებს შეწყვეს იგი კეთილ-მდგომარეობაში. აბა, რითი გაიმხნევოს გული ჩვენებურმა შორეულ მაზრის მუშა ხალხმა, როცა დარწმუნებულია, რომ იმის ნახევარსაც ვერ მოხმარს, რაც მოუშვია. მე ხომ მართა ძანეთზე არ ვამბობ ამას. შოველი ხეობა ჩვენში, ყოველი მთის სოფელი კახეთზედაც უარესს მდგომარეობაშია. ძანეთს გზატკეცილი მაინცა აქვს; სხვა მაზრებს კი შეხედება ისეთი წელიწადი, რომ ბილიკიც აღარა აქვთ ხოლმე და უგზო-უკელო ხეობებში ტუსალებსასავით კარ-დახშულნი რჩებიან მცხოვრებლები.

ნიშნავს ნიკოს ბარათი, თუმცა ხუთ-ჯერ მაინც გადიკთხა შემდეგი: «ჩემო სიცოცხლეც ნუცა! საჭირო რამა მაქვს სათქმელი, სახლში ვეღარ განახავ. ხვალ პირველ საათზე მოდი ბაღში, აუზთან დაგხედები. შენი ნიკო.»

მალი გულის ძგვრით მოელოდა თავის ნიკოს; ნუ თუ იგი უბოზბდა ლალატობას და აღარ უყვარდა? ნიკოც გამოჩნდა, ხელი ჩამოართვა ნუცას და გაიხმო შორს კუნტულში, სადა უფრო ნაკლებად დაიარებოდა ხალხი. ნუცა გაუთვალეპული თვალთაში შესცქეროდა, უნდა ამოეკითხნა, თუ რის თქმა სწადიან იმას, მაგრამ ნიკოს ნაღვლიანი თვალები სიყვარულის მეტს არას ეუბნებოდნენ. შეყვარებულნი დიდხანს გაჩემებულნი ისხდნენ, ბოლოს ნიკომ წამოიძახა ამოხხვრით:

— შეყვანს გადამიყვანეს, მგონი, დედაჩემს უთხოვნი; შეუტყვი, რომ ქორწილი გეწადიან, უნდა გავაშორავს.

ზაცრეცილი ნუცა ხმა ამოუღებლივ სმენად გადიკი.

ჩვენ აქამომდე განსაკუთრებით მეურნეობაზე ვცქონდა ლაპარაკი, მაგრამ მთელი ხალხის წარმოება მართა ერთს მეურნეობას არ შეიცავს. რამდენადაც მრავალ-გვარი და მდიდარია ჩვენი ქვეყანა, იმდენად მისი წარმოებაც სხვა-და-სხვა გვარია, რომელთაც ესაჭიროებათ ალორძინება; მაგრამ არც ერთს წარმოებას კი ისეთი დიდებული მომავალი არ მოელოს, როგორც მადნეულის წარმოებას ჩვენს ქვეყანაში.

ჩვენი ქვეყანა მთა-გორაა; მას არა აქვს არც ნილოსის ქალებსავით პოხიერი და ვრცელი ველები, არც საბერძნეთსა და იტალიასავით ზღეებში გაწოლილი მკლავები, რომ ან ზღვის მოხელობამ, ან ჭირნახულის სიმრავლემ მას დაუდგას ოქროს კოშკები. მაგრამ მაგიერად ამ თოვლიან ქედების გულში და ჩაღრუბლულ ქალების კალთებში არის ურიცხვი სიმდიდრე მადნეულობისა. თვით უძველესს დროშიაც ყოფილა ჩვენი ქვეყანა ამ მხრით შენიშნული. მოვიგონეთ საბერძნეთის წარჩინებულის გმირის იახონის მოგზაურობა ძალხიდაში ოქროს მატყლოვანის ვერძის წარსატაცებლად. მს ოქროს მატყლოვანი ვერძი, ესე იგი, ჩვენი ქვეყანა დღემდის ელის უცხო ქვეყნის მცოდნე კაცებს და იმათს ფულს, რომ მათს დახმარებით მისცეს და მიუთვალოს თავის შევილებს ბაჯალლო ოქროები. არც ერთი ისეთი მცირე ხეობა არ არის ჩვენს მხარეში, რომ იქ რაიმე მაღა-

— მაგრამ ის კი არ იცინა, ცხრა მთის იქითაც რომ ვიყოთ, ჩვენ ერთმანერთს ვერავინ ვერ გავაშორებს, განა ნუცა?

ნუცამ მზარულად შეხედა, ხელი მხურვალედ მოუჭირა და აღტაცებით წამოიძახა:

— მეფიცები, ნიკო, რომ მენს მეტს არავის შევირთავ, სინამ სული პირში მიდგია. მიყვარხარ და ყოველთვის მეყვარები. მართი გამაგებნიე, როგორ მოხდა ეგ საქმე.
— აი, როგორ იყო: გუშინ შუადღისას დამიბარა ჩვენმა უფროსმა და გამომიცხადა: «რადგან მირიანში ვაკანსია გაიხსნა, იქ გადამიყვანისარო; გამაგირიც ბევრი გექნებაო, ღმერთი ახსენე და ხვალვე გასწიე მენს ბინაზეო.» მე, თავზარდაცემულმა, რაღაც წაფიებუბუტე, მგონი ისა, რომ ქალაქს შეჩვეული ვარ და არც ჯამაგირის მომატება საჭირო, მაგრამ იმან მოკლედ მომიჭრა: «დოდი ხანია, დედა თქვენი ჩივის თქვენზედ და მთხოვს ქალაქიდან გადაგიყვანოს. ბევრი ლაპარაკის დრო არა მაქვს,

რიცხვი 80,000-მდინარი და, შეითელი დროშებისა 60,000-მდინარი და თეთრი დროშებისა 30,000-მდინარი. ამას 20,000 ადგილობრივი მცხოვრებლებიც რომ მიეუმატოდ, მათი რიცხვი სულ ერთიანად 200,000-მდინარი იქნება. მარტო ჭაბუკობა—17 წლიდან მოკიდებული 24 წლამდინარი—იქნება 20,000-მდინარი. მსენი სულ ყველანი არიან ღონიერი, მარჯვე, მარდი და მშენებელი ყმაწვილი კაცები, რომელნიც მთებზე ისე დაჰბიან, როგორც მშველნი. ამასთანავე ისინი გამბედარნი, გულადნი და ნაკლულენ ვანებათა ამტანი არიან. ამ ყმაწვილი კაცებისაგან არის შემდგარი ძლიერი და მრისხანე ლაშკარი.

შავი დროშები გულ-მოდგინედ იკავენ მთების გასაღვას, რომელიც შეადგენს მტრის მოსაგერებელ ადგილს. მაგრამ, ვიდრემდის ამ გასაღვამდის მივიდოდეს მტერი, ბევრი ვიწრო კლდიანი ადგილები უნდა გაიაროს. ამას გარდა, ბევრი სხვა მოსაგერებელი სიმაგრეებიცა აქვთ გამართული. შავი დროშების დელაქიალაქი არის ტან-ჩუჩანგი, რომელიც შიდა აღებ-მცივობა აყვავებულს მდგომარეობაშია; პურით და ბრინჯით ვაჭრობა ძლიერ შესამჩნევია. ამ ქალაქში იმყოფება უმაღლესი გამგეობა (იამენი). ხსენებულ დროშების საზოგადოებაში შესვლა ვისაც უნდა, იმან ჯერ უნდა უამბოს ლიუს თავისი წარსული ცხოვრება და გამოაცხადოს—რომელ დროშებთან უნდა ცხოვრება. მერე უნდა აჩვენოს, რის ნიჭიცა აქვს და, შემდეგ გამოცდისა, იმას ან მიიღებენ თავიანთ საზოგადოებაში, ან უარს ეტყვიან. საზოგადოდ ყველანი ერთხმად ამტკიცებენ, რომ ლიუს-ჩუჩუ საამაგალითო გამგებელია.

სულგარაბები

(ქრედილოების სააგენტოებისა.)
8 მარტს.

სოქონი. ახალი რუსეთის ელჩმა ბულგარიაში კაიანდერმა გუშინ ჩააბარა მთავარს ალექსანდრეს თავის გრამოტებს.

ბერლინი. ელჩი ორდოვი ხვად ჩააბარებს იმპერატორს თავის გრამოტებს.

რომი. სამინისტრომ სამსახურად დათხოვნის ქაღალდი შეიტანა, მაგრამ მეფის გარდაწყვეტილებამდინ ისევ განაგებს საქმეებს.

ბრისტოლი. მეფე სტოკჰოლმში წავიდა და თავის მოადგილედ მეგვიდრე პრინცი დასტოვა.

სუამიში. ოსმან-დიქმას განუდგინენ მომხრენი და ამის გამო წავიდა სუდანის შეა-გულისკენ.

9 მარტს.

პეტერბურში. გუშინ გარდაიცვალა 91 წლის მოხუცი, კარის მინისტრად ნამყოფი გრაფი ვ. ადლერბერგი.

ლონდონი. საზოგადოებათა პალატაში წაიკითხეს ტელეგრაფ გენერალის გრაჰამისა, რომელიც ამტკიცებს იმ ხმებს, ვითომც ინგლისელები უწყალოდ ეპურობოდნ დაჭრილ ტყვეებს. ტელეგრაფში ნათქვამია, რომ არაბები შეწყალებას სრულებით არც თითონ თხოულობდენ და არც არავის იწყალებდენ და ამის გამო მეტი გზა არ იყო, უნდა გვეზოცაო. ეხლა სამს შეიხს მორჩილება გამოუცხადებია და იმედი აქვთ, რომ სხვებიც მათ წაჰბადვენ. ხართუმსა და კაირის შორის ტელეგრაფით მიწერ-მოწერა ჯერ კიდევ შეჩერებულია; ბერბერში ჩიჩქოლია.

ხრისტიანი. სახელმწიფო რჩევამ გადუწყვიტა მინისტრს ფონტს სამსახურიდამ გადაყენება.

რომი. ამბობენ, რომ ხელმწიფე ახალი სამინისტროს შედგენას მიანდობს დეპრეტისს ან ვანჩინოს.

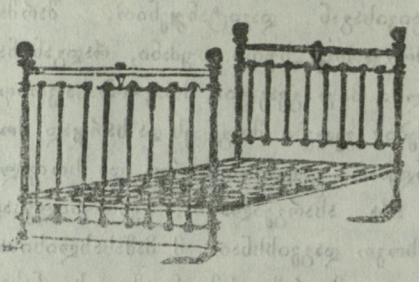
განსხილებანი

სამპურნალოს, დაწესებულს ვარედამ მავალი ავად-მოყვებისთვის თბილისის მოქალაქეთაგან, 4-ის აპრილის 1866 წლის სასოვრად, აქვს პატივი აუწყოს თბილისის მკვრივბლებს, რომ ახლად განსნილს მისს განყოფილებებში ხარშსში—აბანობთან, ხალათოვის სახლში, ავად-მოყვები მიიღებინ 9 საათიდგან 11 საათამდინ, ხოლო აშლაბარში, კახეთის მოედანზე, იმ სახლში, რომელიც ფორაქოვს ეკუთვნოდა, 11 საათიდგად 1 საათამდინ.

სამკურნალოს დირექტ. ლისიკოვი.
(3—1)

ბ. ხმელმედაში, რომელსაც ვარშავის კონსერვატორიის სრული გურსი აქვს შესრულებული და არის მოწათე მამოშაში, აძლევს მუსიკის გაკვეთილებს ფორტოპინოზე, ჭიქსგარმონიაზე, და აგრეთვე ასწავლის მუსიკის და გარმონიის თეორიას (გენერალბანსი), სცხოვრობს ფრანგების ეკლესიის სახლში, კუკიაში.
(6—3)

ინგლისური რკინის კრავლობები

ერთის საწოლი 7 მანუიდგან და ორის საწოლი 14 მანუიდგან, მათი ლეებები, ზღვის ბალახით გატენილი მანუიდგან 8 მანუიამდინ. კიდევ შექმნილი ნივთები იყიდება 25% -თ უფრო იაფად, კიდევ სხვაგან სადმე: ბრიტანიის მატალის ნივთები, ჩაიბნები, საკარაქე, საშაქრე, ჩაისა და სტოლის კოპეზები ჩანგლებითა, ფადნოსი, დასადტეოვი, შირის-საბანა, სტაქები, სუფოკინი, საწყო, სკები, რიუტები, გრაფინები, საქაშური თუტები, ბლუტები, სასაღათები, ტაშტები, სარქეპები, სამაროლები, განხ-

ცის საფხეპები, უნაგობები კაცისა და ქალისა, ადვირები, სლესტები, ტანისამოსის დასაჯიდელები, საბალო მარატლები, ვაქები, უთოები, წისქვილები, სურხები, ქალები, კლიტები, ინგლისის თოფები და რეკოლეკტები, შიუები, შარბადები, კანსიულები, საფანგები, ნინბები, გატერბრუტები, სახნები, ჩუქები, წინდები, სუფრები, საფქეკტებისათვის რგოლები, კმაღიანი ჭურჭელი, მურაბები, კამფეტები, შიკოლები, სოუსები, ზღვის ბალახი, დიმიკატონები და სხ. ინგლისურს მალაზიებში №156, 157, 158, 159 და 160. ამ ნომრებს უფრადება მიაცქიეთ. (100—75)

ქალაქის გავგეობა

იწვევს, ვისაც სურს საქალაქო სახლის გედლების შედებვა აიღოს მობძანდეს გამგეობაში ფსახე მოსალაპარაკებლად 13 მარტს დიდის 12 საათიდგან. (3—2)

საკლობუსო კალმები

რომლებითაც შეიძლება წერა სულ მსხვილად, უსუფთაო ჭაღადი. ერთად-ერთი სააგენტო—ინგლისის მალაზია. იქვეა აუარებელი სხვა-და-სხვა გვარის კალმები, უოკლის „სელისათვის“—25% იაფად, ვინემ სხვაგან. იქვე: მელანი, ჭაღადი, კანკრტები, რეგულები, ლაქი, კარანდაში, პენალი, კალმები, ბუძაყინები, შორს-სივარები, ალბომები, რამები, მკრატლები, სამარტებები, სანთელი, სალეტი, ცარაშები ჭურჭლების საწოდად (ბორაგა), თუთრულისათვის, პატარა სალეტი, იატაკისათვის კლიონები, ტანტები, სკარძები, სარკები, სკარცნლები, ბესმენი, ზარები, ბინოკლები რუტებები, გატერბანები, შირის-სახათები, კომპასები, ტერმომეტრები, ძეწები, ნემსები, მაგნატები, სვისტოკა, ზომინი, ქამრები, სარტლები, საყელური, პრეპები, საშრობები, კანბები, ჭიღტრები, შხოტკები, თავის. ტანისამოსის, ცხენის და ზატენტანი მავინტოშები, კარბები, საქემაქა ჭაღადი გატერ-კლარტისათვის და სხვ. და სხვ.
პატაშქი—20 კ. (100—58)

მავანდა	კაინის ზვა
ხორავისა, რომელიც იყიდება თბილისის ბაზრებში, დუქნებში და ხელდახელ 1 მარტიდამ 1 აპრილამდე 1884 წ.	თბილისიდან ქუთაისისკენ მიდის 8 საათხედ და 31 წამ. დილით. თბილისიდან მარტო ხაშურამდინ 3 საათ. და 11 წამ. შუაღლის უკან. თბილისიდან ბაქოსკენ 10 საათხედ და 45 წამ. დილსა. (სამშაბათობით საწარო 10 ს. 58 წ. დამ.) ქუთაისიდან თბილისისკენ 12 საათხ. და 25 წამ. შუაღლ. უკან. ქუთაისიდან ბათუმისა და ფოთისკენ 5 საათხედ და 20 წამ. შუაღლის უკან. ბათუმიდან თბილისისკენ 8 საათ. დილისა. ფოთიდან თბილისისკენ 8 საათ. და 45 წამ. დილისა. ფოთიდან ბათუმიდამ მოძავალი თბილისში შემოდის 10 საათხედ და 25 წამ. დამიან. მარტო ხაშურიდამ მოძავალი თბილისში შემოდის 8 საათხედ დილისა. ბაქოდამ მოძავალი შემოდის თბილისში 2 საათ. და 30 წამ. დილისა. (ზარასკვობით საწარო 7 ს. 53 წ. დილ.)
<p>გამომცხვარი შური რუ- სეთის ფქვილისა — 1 გ. 5 გ. აჭურის ფქვილისა: შირ- ველის ხარისხისა — 1 გ. 3 გ. მეორისა — 1 გ. 2 1/2 იმევე ფქვილ. თორწუმში გამომცხვარი: შირველის ხარისხისა — 1 გ. 5 გ. მეორისა — 1 გ. 3 1/2 მესამისა — 1 გ. 3 გ.</p> <p>ჭვარის-მამის შური: შირველის ხარის. ღავაში 1 გ. 5 გ. მეორის ხარის. ღავაში 1 გ. 4 გ. მესამისა — 1 გ. 3 1/2</p> <p>ძრახის ხორცი: შირველის ხარისხისა — 1 გ. 9 გ. მეორის — 1 გ. 8 გ. სუგო . . . — 1 გ. 16 გ. ცხვრის ხორცი — 1 გ. 10 გ.</p> <p>ღორის ღორცი: შირველის ხარისხისა — 1 გ. — გ. მეორის — 1 გ. — გ.</p>	